

Östra Ryd – ett lag av vinnare

Rent fotbollsmässigt kunde det ha gått bättre, men vad gör det? Östra Ryds IF:s juniorlag – med flyktingungdomar och svenskfödda sida vid sida – radar upp segrar utanför planen och har fått en hel bygd på fötter.

Det började med en försiktig förfrågan hösten 2014 från flyktingboendet till Sverker Johansson, mångårig ungdomstränare i den lilla föreningen Östra Ryd IF i Östergötland. Kunde han inte tänka sig att träna några av killarna på boendet vid ett par tillfällen?

– Jag tyckte det lät som en kul grej så jag tackade ja. Vi arrangerade tre träningar och till en början gick det väl sådär. Folk sprang åt olika håll, ingen fattade nånting, det var lite kaos. Vi ledare sa till varandra: vem vill vara med här?

Många – skulle det visa sig.

Efter den sista sammankomsten samlade de tre ledarna Sverker Johansson, Adis Kulenovic och Lasse Hansson ungdomarna i en halvcirkel och frågade om de var intresserade av att bilda ett lag, anmäla sig till en serie och spela matcher.

Nästan alla 30 räckte upp handen.

Långa resor

– För många av de här grabbarna är fotboll det bästa de vet. Att kunna spela organiserat och vara del av ett sammanhang på det här sättet har nog betytt otroligt mycket för många av dem. De har ju inte så mycket annat, säger Sverker Johansson.

Men det fanns ett stort problem.

Flyktingboendet ligger två mil bort, i Söderköping. Att komma till träningen var inga problem, men att komma hem på kvällen var svårare eftersom den sista bussen redan hade gått.

En kväll ringde pastorn i frikyrkan Betania och erbjöd sin hjälp. De skulle ombesörja hemtransporten för ungdomarna under ett halvår. Därefter lovade Svenska kyrkan att ställa upp med samma service under lika lång tid.

– Tänk dig själv när vi har tränat färdigt en sen höstkväll och kommer från planen. Så står det fem sex bilar där redo att skjutsa hem grabbarna. Det är kärlek! säger Adis Kulenovic.

Adis Kulenovic berättar också att det inte var några som helst problem att hitta sponsorer till laget så att de kunde köpa skor och match- och träningskläder till ungdomarna.

– Det var många som ville hjälpa till. Så fort de fick höra om bakgrunden så var det inga problem. Det visar vilket engagemang detta har väckt i bygden och vilket stöd vi har fått.

Andra Östra Rydsbor har hjälpt till på träningarna, några har stått i kiosken och en del har kommit och hejat på lagets matcher.

”Mer levande by”

– Det var ganska länge sedan Östra Ryds IF hade något äldre pojklag och ännu längre sedan vi hade ett juniorlag. Det har helt enkelt inte funnits folk. Min känsla är att allt detta har gjort byn mer levande, många är intresserade och folk känner att de har varit med och gjort något bra. Det har skapat ett välbefinnande, säger Sverker Johansson.

Adis Kulenovic kom själv till Sverige som flykting i början på 90-talet och tror att hans bakgrund har varit till nytta. Han har berättat för ungdomarna hur viktigt det var för honom att bli engagerad i en förening – i hans fall handlade det om basket – och på det sättet få kontakter i det svenska samhället.

– Det händer nånting när vi träffas och det är så underbart att få vara med och se detta hända. Det är alltså unga killar från Afghanistan, Syrien, Kosovo, Sverige, Eritrea... hela världen. Vi pratar olika språk och har olika religioner och olika bakgrund men tillsammans blir vi en helhet, som en familj. Det är fantastiskt, säger Adis Kulenovic som också berättar att flera av flyktingungdomarna har fått en första kontakt med arbetsmarknaden tack vare kontakter från laget.

En fullträff

Nu har det snart gått 1,5 år sedan Östra Ryds juniorlag drog igång verksamheten. Sedan starten har allt fler ungdomar lockats till föreningen och antalet ledare är nu uppe i nio stycken. Flera av de nytilkomna ungdomarna är yngre och till våren kommer man därför även registrera ett lag för pojkar födda 2000.

Ledarna för laget är överens om att en nyckel till framgång har varit att även svenskfödda killar varit med ända sedan starten. Sverker Johansson kallar det ”en fullträff”. Adis Kulenovic håller med.

– Utan de här svenskfödda grabbarna så vet jag inte hur det hade gått. De betyder mycket mer för flyktingkillarna än vad vi ledare gör. De umgås ju på fritiden, några av dem har blivit nära vänner.

Text: Jakob Hydén

